

สารบัญ

บทนำ : ทำไมหนึ่งบวกหนึ่งถึงเท่ากับสาม 11

ส่วนที่ 1 การเสียใจภายหลังแยกว่าการขายหน้า

- สิ่งที่มีอยู่สำคัญกว่าสิ่งที่ไม่มี 17
- สิ่งที่คุณอื่นไม่ทำ 21
- สิ่งที่น่ากลัวที่สุดก็คือความกลัว 25
- ระบบไร้สมอง 29
- การเสียใจภายหลังแยกว่าการขายหน้า 33
- สิ่งที่คุณหัวทึบมองไม่เห็น 37
- ระเบิดช่วยชีวิต 41

ส่วนที่ 2 การออกแบบทางเลือก

- การออกแบบทางเลือก 47
- การอ่านทำให้เราเป็นอิสระ 50

• ขอทานผู้เล่ากับความเชื่อ	54
• ให้ดอกไม้พุดแทน	57
• หาวีธีใหม่	60
• การตีกรอบและการตีกรอบใหม่	64
• เมื่อปากกาทรงพลังกว่าดาบ	68

ส่วนที่ 3 ยึดมั่นในจิตวิญญาณของกฎหมาย ไม่ใช่กฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษร

• ทำดีที่เหลว	73
• เป็นที่ยอมรับหรือถูกหมิ่นเหยียด	77
• การคิดเป็นเรื่องยาก	81
• พวกมากลากไป	85
• เมื่อการคิดกลายเป็นอุปสรรค	89
• ความตายกลางทะเลไม่เกี่ยวกับพระเจ้า	92
• ความพยายามของเวลล์ส์	96
• อย่าเสียใจภายหลัง	100

ส่วนที่ 4 ข้อความคือสื่อกลาง

• ภาษาที่เหมาะสม	105
• การนำเสนอเหนือกว่ากลยุทธ์	109

- ข้อมูลจำนวนมหาศาล
กับการใช้ข้อมูลอย่างฉลาด 113
- ข้อความคือสื่อกลาง 117
- นำเสนอไอเดียด้วยไม้จิ้มฟัน 121
- หญิงสาวกับแผนภูมิ 125

ส่วนที่ 5 หายนะคือของขวัญ

- หายนะคือของขวัญ 131
- แผนสำรอง 135
- แบรินด์ที่เชื่อถือได้ 139
- ความคิดสร้างสรรค์เริ่มต้นจากข้อสรุป 143
- สิ่งที่ทำให้ผลตอบแทนคุ้มค่า 148
- นักเรียนก็คือลูกค้า 152
- ถึงจะพังก็ไม่ต้องซ่อม 156

ส่วนที่ 6 คุณค่าของความไม่รู้

- สูตรสำเร็จยับยั้งการคิด 161
- เลิกพยายาม 165
- พวกเขาไม่รู้ว่าคุณเองไม่รู้ 169
- แรงกระตุ้น 172

- ตายเพราะภาษา 176
- ท่องอวกาศแบบสบาย ๆ 180

ส่วนที่ 7 จงตั้งคำถามกับคำถาม

- ดีความใจทขใหม่ 187
- การตลาดแบบลงลึกถึงต้นตอ 191
- สิ่งที่สำคัญที่สุดมีเพียงอย่างเดียว 195
- ชื่อนั้นสำคัญไฉน 199
- ทางออกเดียวที่มีคือการขึ้นที่สูง 202

ส่วนที่ 8 ความเชื่อเหนือข้อเท็จจริง

- จงสร้างความต้องการก่อนจะขาย 209
- ใ้ว่าทุกการขายจะเป็นสิ่งที่ดีเสมอไป 213
- การเรียงลำดับที่ผิดพลาดอย่างมหันต์ 217
- วิธีอธิบายเรื่องคอขาดบาดตาย 220
- สองหัวก็สองความคิด 224
- การเขียนคือการปรับแก้ 228
- การพูดคุยกันเป็นเรื่องดี 232
- จุดที่คนอื่นไม่สนใจ 235

ส่วนที่ 9 ความคิดสร้างสรรค์คือความยุ่งเหยิง

- ชีวิตคือการขาย 241
- การพลิกเกมด้วยการเดินทางเที่ยวเดียว 245
- ยิ่งมึดยิ่งดี 249
- ความคิดสร้างสรรค์คือความยุ่งเหยิง 253
- “การเรียนรู้” หยุดยั้ง “การคิด” อย่างไร 258
- ทำเงินแม้แต่ตอนหลับ 263
- จุดสิ้นสุดของโลก 267

ประวัติผู้เขียน 271

บทนำ :

ทำไมหนึ่งบวกหนึ่งถึงเท่ากับสาม

เมื่อสองสามปีก่อนผมได้อ่านบทสัมภาษณ์ของสตีฟ จ๊อบส์

จ๊อบส์กล่าวว่าแนวคิดใหม่ ๆ เป็นเพียงการจับองค์ประกอบเก่า ๆ มาผสมผสานกันในรูปแบบใหม่

เขาบอกว่าความสามารถในการหารูปแบบใหม่ ๆ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ

นั่นคือสิ่งที่ทำให้บางคนมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่าคนอื่นเหล่านั้นสังเกตเห็นความเชื่อมโยงและมองเห็นความสัมพันธ์ที่เป็นไปได้ของสิ่งต่าง ๆ ได้ดีกว่า

พวกเขาทำได้เพราะมีประสบการณ์ที่หลากหลายกว่าหรือครุ่นคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ผ่านมามากกว่า

พวกเขาเชื่อมโยงจุดต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้ดีกว่าเพราะมีจุดให้เชื่อมโยงมากกว่า

จ๊อบส์กล่าวว่านี่เป็นปัญหาในอุตสาหกรรม “สร้างสรรค์”

คนส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ที่หลากหลาย

พวกเขาอาจมีความรู้เยอะแต่ก็จำกัดอยู่ในวงแคบ

พวกเขาจึงมีจุดให้เชื่อมโยงไม่มากพอ
และลงเอยด้วยแนวคิดที่อ ๆ แสนน่าเบื่อ

คาร์ล แอลลี คือหนึ่งในสุดยอดบุคคลากรของวงการ
โฆษณา

เขากล่าวไว้ว่าคนที่มีความคิดสร้างสรรค์อย่างแท้จริง
อยากเป็นพวกอบรู้

พวกเขาสนใจใคร่รู้ในทุกเรื่อง ทั้งประวัติศาสตร์ยุคโบราณ
คณิตศาสตร์สมัยศตวรรษที่ 19 เทคนิคการผลิตสมัยใหม่
การจัดดอกไม้ และตลาดซื้อขายเนื้อหมูล่วงหน้า

เพราะพวกเขาไม่รู้เลยว่าเรื่องพวกนั้นจะหลอมรวมกัน
กลายเป็นแนวคิดใหม่ ๆ ตอนไหน

อาจเป็นภายใน 6 นาทีหรืออีก 6 ปีข้างหน้า แต่พวกเขา
รู้ว่ามันจะต้องเกิดขึ้น

นั่นเป็นหนึ่งในจุดประสงค์ที่ผมเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา
ยิ่งเรารับข้อมูลที่หลากหลายมากเท่าไร การผสมผสาน
ก็จะยิ่งไปไกลเหนือความคาดหมายมากเท่านั้น แล้วเราก็จะได้
แนวคิดที่มีความสร้างสรรค์มากขึ้นเป็นเงาตามตัว

ดังที่สตีฟ จ๊อบส์ กล่าวไว้ว่ายิ่งเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ในชีวิต
มนุษย์อย่างกว้างขวางมากเท่าไร เราก็จะยิ่งมีจุดสำหรับ
เชื่อมโยงมากขึ้นเท่านั้น แล้วเราก็จะได้แนวคิดที่มีความ
สร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

ผมพบวิธีคิดที่คล้ายคลึงกันเมื่อหลายปีก่อนตอนอ่านหนังสือของศาสตราจารย์ด้านคณิตศาสตร์ชาวอินเดีย

เธอเขียนไว้ว่าเราสามารถใช้สมองได้ดีขึ้นอีกโข แต่ไม่ใช่ด้วยวิธีแบบเดิม ๆ

อันที่จริงเราต้องใช้วิธีที่ต่างไปแบบสุดขีด

ความลับอยู่ที่การเชื่อมโยงเช่นเคย

เดิมทีคนเราจะเรียนรู้เพิ่มเติมเฉพาะเรื่องที่ตัวเองสนใจ

เธอกล่าวว่าการเรียนรู้ในลักษณะนี้ทำให้เราใช้สมองได้ดีขึ้นเพียงเล็กน้อยและต้องใช้เวลานาน

เพราะมันเป็นแค่การเพิ่มข้อมูลใหม่ ๆ เข้าไปในคลังความรู้เดิม

แต่แนวคิดใหม่ ๆ เกิดจากการจับองค์ประกอบที่หลากหลายมาผสมผสานกันในรูปแบบใหม่

ยิ่งเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้มากเท่าไร เราก็จะยิ่งผลิตแนวคิดใหม่ ๆ ได้มากเท่านั้น

ศาสตราจารย์ท่านนั้นจึงบอกว่าถ้าอยากใช้สมองได้ดีขึ้นอย่างแท้จริง

เราต้องระบุงูสิ่งทีตัวเองไม่สนใจเลยและเรียนรู้ในเรื่องนั้น

แล้วเราจะรู้ในเรื่องที่หลากหลายขึ้น และมีจุดให้ใช้เชื่อมโยงมากขึ้นอย่างมหาศาล

รูปแบบการผสมผสานของเราจึงใหม่เอี่ยม

มันจะกลายเป็นสิ่งที่ทั้งสดใหม่และน่าตื่นตาตื่นใจ

แนวคิดใหม่ ๆ เกิดจากการเชื่อมโยงจุดทั้งหลายที่เรา
อยู่ในมือ

ความคิดสร้างสรรค์กับจำนวนการเชื่อมโยงจุดต่าง ๆ ของ
เราจึงมีความสัมพันธ์กันโดยตรง

และจำนวนจุดสำหรับการเชื่อมโยงกับการเปิดรับสิ่ง
ใหม่ ๆ ที่เราไม่คุ้นเคยก็มีความสัมพันธ์กันโดยตรง

และนั่นก็คือหัวใจของหนังสือเล่มนี้

วิธีพัฒนาสมองแบบเดิม ๆ จะทำให้เราได้ผลลัพธ์แบบ

$$1 + 1 = 2$$

แต่วิธีแบบใหม่จะทำให้เราได้ผลลัพธ์แบบ $1 + 1 = 3$

ส่วนที่ 1

การเสียใจ
ภายหลัง
แย่งกว่า
การขายหน้า

สิ่งที่มียุสำคัญกว่าสิ่งที่ไม่มี

วันหนึ่งในปี 1988 ภรรยาของนิโคลัส วินตัน กำลังจัดข้าวของในห้องใต้หลังคา

เธอพบสมุดเล่มหนึ่ง

ในสมุดนั้นมีชื่อและที่อยู่ของผู้คนหลายร้อยคน

เธอไม่รู้จักคนเหล่านั้นเลย

เธอจึงถามสามีว่าพวกเขาเป็นใคร

แล้วเขาก็เล่าเรื่องต่อไปนี้ให้ฟัง

ในปี 1938 นิโคลัส วินตัน วางแผนว่าจะไปเล่นสกีที่ สวิตเซอร์แลนด์

แต่แล้วเหตุการณ์คืนกระจกแตก (Kristallnacht) ก็อุบัติขึ้น

ชาวยิวทั่วเยอรมนีถูกสังหารหมู่ในคำคืนที่แสนโหดร้ายนั้น

บ้านเรือน โรงพยาบาล และโรงเรียนของชาวยิวถูกปล้นหรือเผา

โบสถ์ยิวมากกว่า 1,000 แห่งและห้างร้านของชาวยิวราว 7,000 แห่งถูกทำลาย

ชาวยิวถูกสังหารราว 100 คน ส่วนอีก 30,000 คนถูกส่งไปยังค่ายกักกัน

นั่นคือจุดเริ่มต้นของแผนการกำจัดชาวยิวให้สิ้นซากของนาซี